

Prima instanță: Jud. Ciocana mun. Chișinău
Jud. Ig. Mîinăscuță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Cernat, L.Bulgac, A.Pahopol

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de xxxxx ,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva lui xxxxx cu privire la decăderea din drepturile părintești față de copiii minori, acțiunea reconvențională a lui xxxxx împotriva xxxxx cu privire la micșorarea cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de xxxxx, xxxxx și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2015, xxxxx a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui xxxxx, solicitînd decăderea pîrîtului din drepturile părintești față de copiii minori xxxxx anul nașterii xxxxx și xxxxx anul nașterii xxxxx.

În motivarea cererii a indicat că, s-a aflat în relații de concubinaj cu pîrîtul din care a rezultat copii minori comuni xxxxx anul nașterii xxxxx și xxxxx anul nașterii xxxxx.

A explicat că, în anul 2012 din cauza abuzului de băuturi spirtoase și violențe aplicate de către pîrât, s-au despărțit, nu locuiesc și nu duc o gospodărie comună.

A menționat că, a plecat să locuiască împreună cu copiii xxxxx și xxxxx, în satul xxxxx.

A relevat că, din anul 2012 pîrâtul nu a venit nici o dată să vadă copiii, nu s-a interesat de viața lor și nu a acordat benevol careva ajutor pentru întreținerea

acestora. Astfel, sarcina de întreținere și dezvoltare a copiilor minori i-au revenit ei și rudelor acesteia.

A statuat că, în anul 2013 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori. Astfel prin hotărârea judecătorească a fost dispusă încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 800 lei lunar pentru fiecare copil, însă pârâtul nu a executat hotărârea respectivă și nu a achită pensia alimentară, acumulând astfel datorii la achitarea alimentelor.

Totodată a indicat că, intenționează să plece vara la odihnă peste hotarele țării cu copii, însă nu are o astfel de posibilitate, deoarece nu poate să obțină de la pârât acordul de plecare. Astfel, sunt lezate drepturile copiilor săi: la familie, la odihnă, la libera circulație, la tratament.

A mai invocat că, pârâtul nu ajută la întreținerea copiilor minori, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu participă la educația copiilor, nu se interesează de viața lor, pretinde a fi decăzut pârâtul xxxxx din drepturile părintești.

Pe parcursul examinării cauzei, xxxxx a înaintat o acțiune reconvențională împotriva xxxxx, solicitând modificarea în sensul micșorării pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori xxxxx și xxxxx de la suma de 800 lei lunar pentru fiecare copil, la suma de 500 lei lunar pentru fiecare copil (f.d. 37-38).

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că, pensia alimentară în mărime de câte 800 lei lunar pentru întreținerea copiilor xxxxx și xxxxx stabilită prin hotărârea Judecătoriai r-lui Hăncești din 24 martie 2014 este la moment prea mare în raport cu posibilitățile sale, deoarece acesta este bolnav, fiind persoană cu dizabilitate, la moment se află la tratament peste hotarele țării, nu are surse de venit, el însuși fiind întreținut de către rudele sale. Astfel, datorită situației materiale grele la moment nu este în stare să achite câte 800 lei lunar pentru întreținerea copiilor xxxxx și xxxxx.

A solicitat micșorarea pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori de la 800 lei până la suma de câte 500 lei lunar pentru fiecare copil.

Prin hotărârea Judecătoriai Ciocana mun. Chișinău din 10 mai 2016 au fost respinse ca neîntemeiate atât acțiunea inițială, cât și cererea reconvențională.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de xxxxx și xxxxx și menținută hotărârea Judecătoriai Ciocana mun. Chișinău din 10 mai 2016.

La 28 august 2017 xxxxx a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 și parțial a hotărârii Judecătoriai Ciocana mun. Chișinău din 10 mai 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie micșorată pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori de la 800 lei până la suma de câte 500 lei lunar pentru fiecare copil .

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit

probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 noiembrie 2016, expediată în adresa părților la 14 noiembrie 2016 (f.d 111), însă careva date privind recepționarea acesteia de către părți la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 a fost depus la 28 august 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Russu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de xxxxx se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu